

ERIKA LINDBLOM - RECENSION

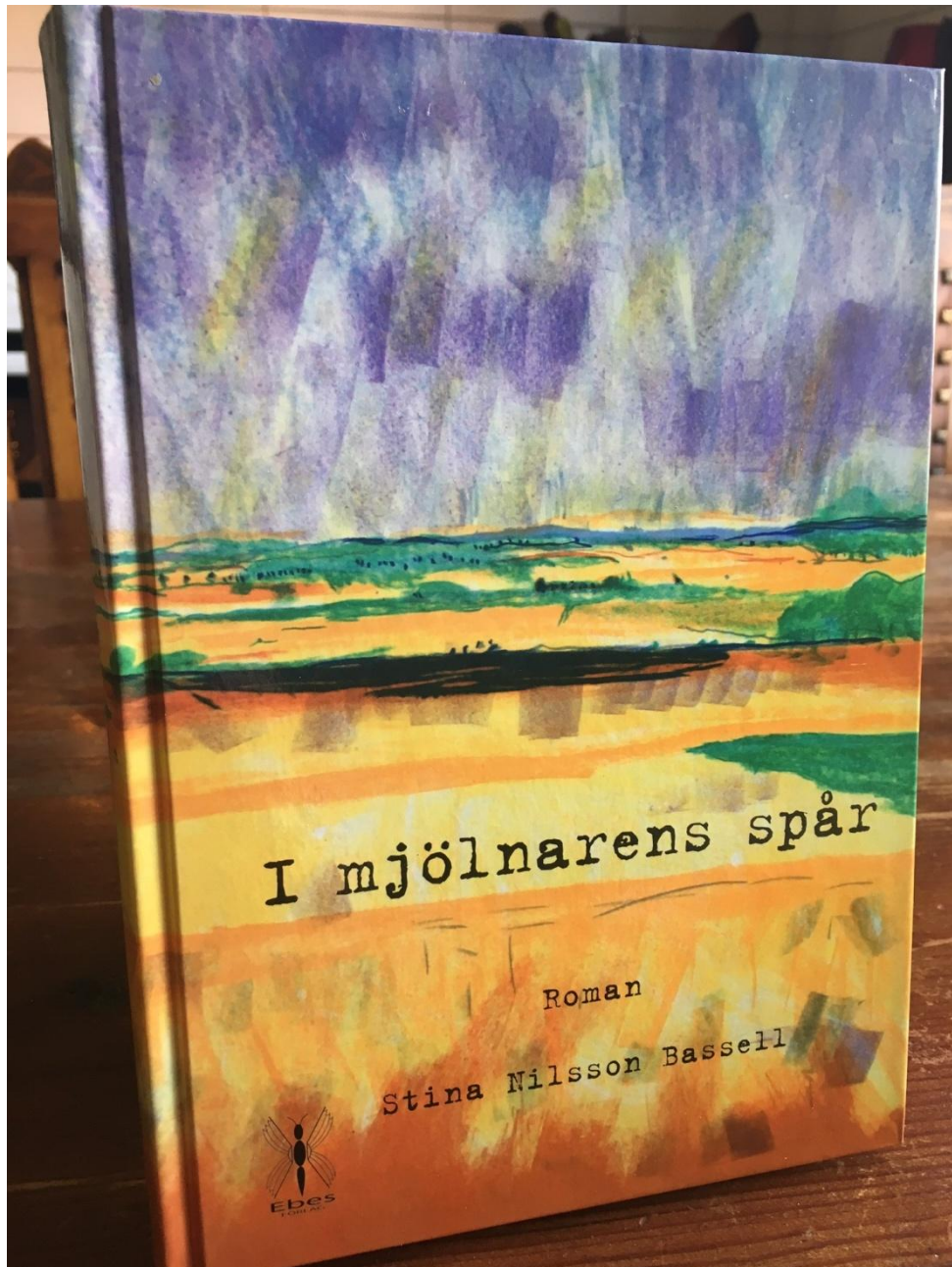
I MJÖLNARENS SPÅR AV STINA NILSSON BASSELL

Första meningen: Hon stirrar ut genom fönstret, bara stirrar.

Förlag: Ebes förlag

Utgivningsår: 2015

Sidor: 316

Året är 1936 och i ett fönster tittar en förskrämd kvinna ut. Hon klamrar sig fast vid minnen om en lycklig tid, en tid när hon fortfarande kunde andas.

Emma Klasdotter, 22 år, gifter sig med den dubbelt så gamla storbonden Niklas Nilsson. Året är 1895 och den olycka hon känner den dagen hon går till Havadellska gården blir bara värre

och värre. Vi befinner oss på en gård i Östergötland, utanför Åtvidaberg. En saknad av kärleken leker sig kvar mellan husen på gården, men där finns ondskan i varje steg som pockar på uppmärksamhet.

Vi får följa en kvinnas tid när hon blommar ut och när hon redan tidigt falnar. Vi vistas i både mörker och ljus, ett mörker som mynnar ut i ett svagt flämtande sken från fotogenlampan.

Kommentar

Det är sällan man läser en bok som är så hemsk och vacker på samma gång. Emmas liv är verkligen gripande och jag kommer på mig själv med att fundera över hur många kvinnor som i det tysta delat hennes öde. Ibland är det så hemskt och obehagligt att jag nästan blir illamående.

Det är intressant att följa henne genom livet, hur hon som ung och lycklig flicka gifter sig med en man som hon inte känner och som visar sig vara grym och elak och som gör allt för att bryta ner henne mentalt.

Till en början förstod jag inte alls varför hon valde att gifta sig med den mycket äldre mannen, men det blev jag senare varse och anledningen är mycket intressant.

Boken utspelar sig under tre perioder – under Emmas ungdom då hon är förälskad i en ung man, under den tid då hon är ung fru på Havdellska gården och lever tillsammans med sin man och son och slutligen; år 1936 då den gamla Emma bor på gården tillsammans med sin son.

Boken har ett säreget och vackert språk och jag imponeras ofta över författarens förmåga att skildra både miljöer och själsligt djup.

Det är poetiskt och sorgligt, men för det blir det inget pekoral. Dessutom växlar författaren skickligt mellan de olika perioderna, utan att det känns krystat.

Stundom uppfattar jag dock språket som lite för tungt (särskilt i början) och handlingen hade nog kunnat kortats ner något. Under första delen blir det nämligen en aningen tjatigt och övertydligt. Andra delen av boken är dock helt annorlunda.

Plötsligt händer det mycket och det blir riktigt spännande.

I mjölnarens spår är en välskriven roman med gripande handling, men som hade tjänat på att kortas ner något. Jag kommer definitivt att läsa mer av författaren.

Betyg 3+ av 5 +

Foto Privat